

Kolektivní Halucinace nabízí na desce **Reality** reflexi současnosti. Vzala to, co šeptá, a učinila to albem. Třetí řadové album nu-folkových alternativců pojmenované

Reality

pojednává o kulisách dnešní zvláštní doby. Kapela loví v širokém hudebním spektru od akustické balady přes ambientní nálady až k experimentální elektronice, díky čemuž její písně zasáhnou člověka jako šíp.

Kolektivní Halucinace nahrála písně o současnosti, ve které neexistuje sdílená realita, ale jen řada bublin oddělených vysokou zdí neporozumění. *„Je to jako situace, kdy zvědavě klepete na zavřené dveře, ty se pootevřou a škvírou slyšíte podivné, děsivé zvuky, ale není nic vidět, za dveřmi je tma. Co uděláte? Pomalu dveře zavřete, otočíte se a po špičkách se vracíte zpět. I pouhá otázka 'co je za dveřmi' je tak zneklidňující, že si ji raději ani nepokládáte,”* přibližuje jedno z témat nahrávky zpěvák a kytarista

Jakub Mühlfeit

.

Všech deset skladeb na albu staví na silné melodii a klasickém písničkářství. Zároveň písně kapela opentlila skvělými texty, jejichž zvukový kabát se od prvního do posledního tracku mění od akustické balady přes ambientní nálady až k experimentální elektronice. Kolektivní Halucinace vytvořila z každé písně střelu, která míří přímo na komoru, texty se dotýkají celé řady témat včetně jedinečného zaostření na sociální problémy. Například v písni

Siréna

o historické události během stávký horníků na Kladně v roce 1889, nebo samota, izolace a nepochopení moderního světa v písni o stárnoucí důchodkyni

Šarlotě Žofii

.

„Je to taková naše Eleanor Rigby, která nechápe, že její svět pětileté a všeho toho bláznovství 20. století je už pryč, že už máme jiné šílenství,”

dodává s úsměvem kytarista a klávesista

Jaroslav Habrda

. V písni

Realita

nahlíží kapela do hloubi nového druhu samoty a zpívá:

„Bloudím, ale ať hodí kamenem, kdo nebloudí, kdo se nebojí, kdo všechno ví.” □

Bubeník

Tomáš Příkaský

k tomu říká:

„V současnosti vedle sebe stojí Mickey Mouse, Dalajlama, Breivik, Donald Trump, Batman, Greta, Usáma bin Ládín, atd. a když se člověk neorientuje v souvislostech, můžou jít všichni spolu ruku v ruce jako dobrá usměvavá parta.”

Napsal uživatel Indies Scope
Úterý, 09 Březen 2021 19:55

Více o albu čtěte na našich stránkách:

<https://www.indies.eu/alba/5395/reality/>

.
{desky 1685}

O kapele:

Kolektivní Halucinace, tři duše, jedno tělo, tři přátelé, hudebníci, zpěváci. Kytaristé **Jakub Mühlfeit**

a

Jaroslav Habrda

se na Kladně koncem nultých let potkávali a posléze založili kapelu pojmenovanou po křehkých iluzích, které sdílíme při hledání smyslu života. Pro ideu kapely se jim podařilo nadchnout bubeníka

Tomáše Příkaského

. V roce 2012 přichází baskytarista Robin Tichopád. O rok později vychází album

Bůh z umakartu

. Za píseň

Jsem, jaká jsem

z tohoto alba získala kapela na festivalu Porta v roce 2019 zvláštní cenu poroty. V tom samém roce kapela zvítězila v konkurzu na Welcome scénu festivalu Hradecký slunovrat. Singl

Jan 69

z druhého alba

Kosti

z roku 2017 skončil na druhém místě v celoroční Velké sedmě Radia 1. Po odchodu baskytaristy Robina Tichopáda v roce 2018 působí kapela jako trio.